

bestyrerens Instrux er affattet — den læses i Departementstidenden for 1857 — behøver den kun at foretages med nogle enkelte Sætninger, for at Mønstringscontoiret er udrustet med den fornødne Instrux til at varetage Alt, hvad man ønsker varetaget, ogsaa for Vaterfloutens Vedkommende, og saa faaer man ikke disse ganske besynderlige Tilfælde, som nu kunne indtræde. Naar en Skibsfører nemlig har et Mandskab, som han paa Grund af Folkenes Værnepligtsforhold og andre Ting ikke er ganske vis paa at kunne forhøre, saa henvender han sig til Mønstringsbestyreren, der efter sin Instrux er forpligtet til at affatte Bemandingsliste, opskrive til hvilken Tjeneste Folkene antages, meddele Skibsføreren fornøden Oplysning, om der er Noget i veien for, at de kunne tjene ham i den og den Stilling osv. Derefter vandrer Skibsføreren til Vaterflouten for at faae Forhøringscontracten opfat og erlægge sin Betaling, ligesom ogsaa Søfolkene faae afførtet Noget i deres Betaling, og for anden Gang vender han saa tilbage til Mønstringscontoiret, der imidlertid kan være besat af andre Folk, for at faae Bemandingslisten paategnet og Mønstringen endelig effectueret. Saaledes gaaer det i flere Tilfælde, hvorimod, naar han simpelthen, efterat man engang var kommen paa Mønstringscontoiret, kunde blive der og dermed Punctum, saa var det Hele færdigt paa een Gang. Der er en Bestemmelse i Loven, saaledes som den er kommen fra Landsthinget, om, at Reiser i Drefund dog ikke skulle medtages blandt Udenrigsreiser, det vil altsaa sige, at Skibe, der gaae f. Ex. mellem Kjøbenhavn og Malmø, skulle være frie for den Byrde, som denne Lov ellers paalægger Skibsførere, Skibsredere og Sømand. Men hvorfor skal f. Ex. en Vandring over Lillebelt ikke ogsaa være fri for denne Byrde? Hvorfor skulle Skibsførere fra Taaborg, der seile til Flensborg, eller Skibsførere fra Marstal — hvis jeg maa gaae ind paa min ærede Gjenboes (Steenstrup) Gjemærker, — som seile over til Als og saadanne Steder, og som maaskee 20—30 Gange om Aaret gjøre saadanne Smaareiser, ikke ogsaa være fritagne. Det

forekommer mig, at denne Bestemmelse om Undtagelse alene for Reiser i Drefund er lidt for Kjøbenhavns, lidt for skandinaviske. — Der er endnu Et tilbage, som jeg har at indvende mod dette Lovforslag. Jeg skal forbigaae den første Deel af §. 2, der handler om de Afgifter, som Skibene skulle erlægge, skjøndt jeg maa paastaae, at man allerede iforveien har paalagt Skibene altfor mange Afgifter. Her er Tale om en pligtmæssig Afgift, der kan komme til at gjælde for hele Landet, altsaa i en Udstrækning, man ikke før har kjendt, og som utvivlsomt nu burde bortfalde. Mønstringsgebyrer for Skibe betales jo i en saadan Udstrækning, at jeg dog troer, det maa erkendes — og det er ogsaa blevet erkjendt her under tidligere Forhandlinger —, at vi i høj Grad trænge til en Omordning af disse Gebyrer, der ere urimelige, idet man maa betale for den mindste Forandring paa Bemandingslisten, f. Ex. hvor der er Tale om 1 Mand, ligesaa meget som for den hele Besætning, saa at Smaaskibe, der gjøre Reiser frem og tilbage til England, kunne komme til, naar de skifte enkelte af deres Folk, paa et Par Steder at betale endogaa flere Daler. Disse Gebyrer høre nu ind under Justitsministeren, og tage vi endvidere Hensyn til de berømte Skibsafgifter, der høre under Finantsministeren, saa see vi altsaa, at baade Indenrigsministeren, Justitsministeren og Finantsministeren tage fat i denne Næring, saa at det skulde være løjerligt, om der blev Syn-derligt tilbage for dem, der drive Næringen. Men det skal jeg forbigaae, og jeg kommer saaledes til §. 2 Nr. 2, hvori det bestemmes, at Mandskabet ved Forhøringen skal erlægge 1 Sk. af hver Rigsdaler, som det fortjener. Det er et Spørgsmaal, som man ganske har forbigaaet i det andet Thing, hvor man forøvrigt — det skal jeg med Fornøielse erkjende — meget omhyggeligt har behandlet Sagen fra det Standpunkt, hvorfra man der har seet den. Dette Spørgsmaal har man som sagt forbigaaet i det andet Thing, eller man har dog, forsaavidt man der har berørt det, indskrænket sig til at sige, at det var en reen Ubetydelighed og ikke Noget at tale om.